

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar 2004. gada 22. aprīļa 's-Gravenhage tiesas nolēmumu lietā Nederlandse Vereniging Diervoeder Nevedi pret Productschap Diervoeder

Lieta C-194/04

(2004/C 179/07)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 's-Gravenhage tiesas 2004. gada 22. aprīļa nolēmumu lietā Nederlandse Vereniging Diervoeder Nevedi pret Productschap Diervoeder un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 27. aprīlī.

's-Gravenhage tiesa lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai Direktīvas 2002/2 (¹) 1. panta 1. punkta b) apakšpunkts un/vai Direktīvas 2002/2 1. panta 4. punkts, ciktāl šis pants groza Direktīvas 79/373 5c. panta 2. punkta a) apakšpunktu par procentu norādīšanu, ir spēkā neesošs, jo:
 - a) EK līguma 152. panta 4. daļas b) punktā nav tiesiskā pamata;
 - b) pastāv pamattiesību, kā arī īpašuma tiesību un nodarbinātības brīvas izvēles tiesību pārkāpums;
 - c) pastāv samērīguma principa pārkāpums?
- 2) Ja nosacījumi, kādos dalībvalsts tiesnesis var atlikt apstrīdama Kopienas iestādes akta izpildi, ir ievēroti, it īpaši pie noteikuma, ja dalībvalsts tiesnesis jau ir attiecīgo jautājumu par apstrīdētā akta spēkā esamību iesniedzis Tiesai, vai arī kompetentās pārējo dalībvalstu iestādes ir pilnvarotas bez tiesas iejaukšanās līdz apstrīdētā akta atcelšanai atlikt akta piemērošanu līdz Kopienu Tiesa ir lēmusi par akta spēkā esamību?

⁽¹⁾ OV L 63, 2002., 23.-25. lpp.

Prasība pret Somijas Republiku, ko 2004. gada 29. aprīlī iesniedza Eiropas Kopienu Komisija

Lieta C-195/04

(2004/C 179/08)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 29. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Somijas Republiku, ko cēla Eiropas

Kopienu Komisija, kuru pārstāv K. Wiedner un M. Huttunen, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. Atzīt, ka Somijas Republika neizpildīja tās pienākumus saskaņā ar EK līguma 28. pantu, jo piegādājot virtuves iekārtas Senaatti-kiinteistöt, tika pārkāpti EK līguma pamatnoteikumi, jo īpaši nediskriminācijas princips, kas ietver atklātības pienākumu, un
2. piespriest Somijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai arī Kopienas direktīvas par valsts līgumu piešķiršanu neatiecas uz līgumiem, kuru vērtība ir zemāka par direktīvās noteikto sliekšni, ir jāievēro EK līguma pamatnoteikumi, jo īpaši, nediskriminācijas princips, kas ietver atklātības pienākumu.

Tiesa ir nospriedusi, ka, lai arī noteiktu valsts līgumu piešķiršana ir ārpus direktīvu par līgumu piešķiršanu piemērošanas jomām, līgumslēdzējām iestādēm ir jāievēro EK līguma pamatnoteikumi. Pat tad, ja Kopienas likumdevējs uzskatīja, ka direktīvās par valsts līgumu piešķiršanu detalizētas procedūras nav uzskatāmas par piemērojamām valsts līgumiem, kuru vērtība ir zem to noteikumos paredzētā sliekšņa, tomēr tas vien nenozīmē, ka šāda līgumu piešķiršana nav Kopienas tiesību piemērošanas jomā.

Judikatūra skaidri liecina par to, ka līgumu piešķiršanai jābūt atklātai pieņemamā apmērā un šis atklātības pienākums ir jāievēro pat tādu līgumu gadījumos, kuru paredzamā vērtība ir zemāka par sliekšni, ko paredz EK līgumu piešķiršanas direktīvu piemērošanai.

Prasība pret Apvienoto Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 4. maijā

Lieta C-199/04

(2004/C 179/09)

Eiropas Kopienu tiesā 2004. gada 4. maijā ir iesniegta izskatīšanai prasība pret Apvienoto Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv Claire-Françoise Durand un Florence Simonetti, pilnvarotās pārstāves, ar Anneli Howard, advokātes, palīdzību, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav veikusi visus nepieciešamos pasākumus, lai pilnībā un atbilstošā veidā īstenotu Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ 2., 3., 4., 5., 6., 8. un 9. pantu, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar 1997. gada 3. marta Padomes Direktīvu 97/11/EK⁽²⁾.
2. Piespriet Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti:

Netiek apstrīdēts, ka AK ir pieņēmusi nepieciešamos grozījumus tiesību aktos, lai īstenotu gan Direktīvu 85/337, gan arī grozījumus, kas tika izdarīti ar Direktīvu 97/11. Šī prasība attiecas uz veidu, kā AK valsts iestādes ir interpretējušas un piemērojušas attiecīgos noteikumus, kas pēc Komisijas ieskatiem neatļauj atbilstošā veidā un pilnībā ieviest valsts tiesību aktos Direktīvu ne pirms, ne pēc grozījumu izdarīšanas.

Šajā prasībā Komisija norāda divus galvenos pārkāpumus, proti:

- a) ka AK valsts iestādes izmanto iekšzemes "būtisku prakses izmaiņu" kritēriju attiecībā uz plānošanas iesnieguma apstiprināšanu, apvienotu ar sašaurinātu "projekta" interpretāciju, ar mērķi izslēgt zināmus projektus un esošo projektu grozījumus no Direktīvas likumīgās piemērošanas jomas, kā rezultātā ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras neattiecas uz šādiem projektiem; un
- b) ka AK nav pienācīgā veidā nodrošinājusi tās plānošanas un piesārņojuma kontroli, lai nodrošinātu visu Direktīvas 3. un 8. pantā minēto pienākumu ievērošanu.

⁽¹⁾ OV L 175, 1985., 40. lpp.

⁽²⁾ OV L 73, 1997., 5. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar 2004. gada 27. aprīļa Hof van beroep te Antwerpen spriedumu lietā Finansu ministrija pret N. V. Molenbergatie

(Lieta C-201/04)

(2004/C 179/10)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 27. aprīļa Hof van beroep te Antwerpen (Nīderlande) 2004. gada 27. aprīļa spriedumu lietā Beļģijas valsts pret N. V. Molenbergatie un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 5. maijā.

Hof van beroep te Antwerpen lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai Muitas kodeksa (Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92⁽¹⁾ par Kopienas Muitas kodeksa izveidi) 217. līdz 232. pants, proti, VII sadaļas ("Muitas parāds") 3. nodaļas ("Muitas parāda samaksa"), kura sastāv no 1. iedaļas ("Muitas nodokļa summas iegrāmatošana un paziņošana parādniekam" – 217. līdz 221. pants) un 2. iedaļas ("Muitas nodokļa summas samaksas termiņi un procedūras" – 222. līdz 232. pants), noteikumi ir piemērojami muitas parāda, kas radies pirms 1994. gada 1. janvāra, samaksai, bet samaksa nav veikta vai aizsākta pirms šī datuma?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbilde ir apstiprinoša, vai ar Muitas kodeksa 221. pantu noteiktā paziņošana vienmēr notiek pēc muitas nodokļa summas iegrāmatošanas vai, citiem vārdiem runājot, ar Muitas kodeksa 221. pantu noteiktā paziņošanai vienmēr ir jānorisinās pirms muitas nodokļa summas iegrāmatošanas?
- 3) Vai novēlota paziņošana par muitas nodokļa summu, proti, pēc trīs gadu termiņa noteicējuma, kas paredzēts 221. panta 3. punktā Muitas kodeksa, sākotnējā versijā (spēkā pirms aizstāšanas (sākot no 2002. gada 19. decembra), kas izdarīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000), lai gan muitas iestādes bija spējīgas tajā pašā termiņā noteikt likumīgi maksājamo muitas nodokļa precīzo summu, rada neiespējamību veikt pienākošos muitas parāda atmaksu vai arī šī parāda dzēšanu, vai citas juridiskas sekas?
- 4) Vai dalībvalstīm ir jānosaka procedūra, kādā ir jānotiek paziņošanai par muitas nodokļa summas atmaksu parādniekam, ko prasa Muitas kodeksa 221. pants?

Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai valsts, kas nav noteikusi procedūru, saskaņā ar kuru norisinās paziņošana par muitas nodokļa summas atmaksāšanu parādniekam, ko prasa Muitas kodeksa 221. pants, var aizstāvēt viedokli, ka visi dokumenti, kuros norādīta muitas nodokļa summa, kas paziņota parādniekam (pēc iegrāmatošanas) darīta, ir uzskatāmi par paziņošanu par muitas nodokļa summu parādniekam Muitas kodeksa 221. panta nozīmē pat, ja šis dokuments nekādā veidā neatsaucas uz Muitas kodeksa 221. pantu, ne arī precizē to, ka tā ir paziņošana par muitas nodokļa summu?

⁽¹⁾ OV L 302, 1992., 1. lpp.